

Hendrik Fayat

Flamingant want socialist

1908 - 1997

De opsplitsing van de provincie Brabant, het definitief vastleggen van taalgrens en Brusselse agglomeratie. Klinkt redelijk hedendaags, niet? Hendrik Fayat houdt er reeds een vurig pleidooi voor in ... 1937. Het is niet de laatste keer dat deze strijdende socialist vooruitziender blijkt te zijn dan zijn generatiegenoten.

Vader Fayat heeft Waalse wortels, moeder is uit West-Vlaamse klei getrokken en zelf groeit hij op in Klein Molenbeek als een Brussels Ketje. Een rood Ketje, de Fayats zitten midden in de socialistische beweging.

Hendrik Fayat volgt Nederlandstalig onderwijs in Brussel. Stel u er niet veel van voor. Het beperkt zich tot geschiedenis, aardrijkskunde en, jawel, Nederlands. Al de rest is Frans. Nederlands spreken is een handicap, merkt hij vlug. Je krijgt minder kansen, stelt gewoon minder voor. Socialist Fayat wordt haast vanzelf Flamingant.

Fayat legt geen bommen, hij staat op zijn strepen. Na behoorlijk militante jaren aan de Franstalige ULB durft hij zijn stageverslag als advocaat in het Nederlands indienen.

Nooit gezien. Heel langzaam ziet hij het Vlaams bewustzijn in socialistisch Vlaanderen groeien en dat mondt uit in het eerste 'Vlaams socialistisch congres'. Het is maart 1937. Fayat zit als verslaggever op de eerste rij.

Terwijl hij tijdens WO II juridisch adviseur is van de regering in ballingschap, helpt Fayat mensen van Frankrijk naar Engeland vluchten.

In 1946 komt Fayat in de Kamer. Hij blijft er volle 25 jaar en wordt een echte buitenland-specialist. Een topministerie krijgt hij nooit - zijn Vlaamse reflex is een beetje 'te' onder de taalgrens - maar scoren doet hij. Met zijn beslissing om Engels te spreken op de internationale scene. Door de Nederlandstalige diplomaten hun moedertaal te doen gebruiken,...

©AMSAB - Fayat met Jos Van Eynde op het BSP-Congres 1968

De naam Fayat zal in lengte van dagen verbonden blijven aan de "Fayat-boys". Een lichte Nederlandstalige diplomaten die worden aangeworven om het onevenwicht in de Belgische diplomatie in één klap weg te vegen.

©AMSAB - Bij het zingen v/d Internationale op het BSP Ideologisch Congres 1974

Wanneer Fayat in 1968 geen verkiesbare plaats meer krijgt op de unitaire BSP, komt hij in Brussel op met de 'Rode Leeuwen'. Een eentalig Vlaamse lijst, niet door de moederpartij gesteund. Maar Fayat geraakt wel terug in het parlement. Een jaar later erkent de BSP de Rode Leeuwen en tien jaar later wordt de partij gesplitst. Eens te meer denkt Fayat sneller dan zijn tijdgenoten.

Fayat houdt eens een toespraak van vier uur in de Kamer. Collega Jean Rey verbijt zijn ongeduld want zijn Nederlands onkundige zus is speciaal afgezakt om broerlief te horen spreken. Vruchteloos.